

अन जीवने अदा० पर० अक० सेट् । अनिति आनीत् । घञ्
आनः, अच् अनः, ख्युट् अननम् । आनयति अननिषति ।
क्लिप् अत् “सं” खल्विदं ब्रह्म तच्छानिति विश्वे च-
नेदना च्छे० ४३०, ३, अना प्राणेनेति भा० छा० उप०
“यद्येष आकाश आनन्दो न स्यात् कोह्येवान्यात् ?
कः प्राण्यात् ? इति श्रुतिः “प्राणिवस्तव मानार्थमिति”
भट्टिः । प्राद्युपसर्गतो विशेषगत्वर्थता । प्र+प्राग्गतौ, प्राणः
अप+अधोगतौ अपानः, उद्+उर्ध्वगतौ उदानः, वि+
आ+विष्वगतौ व्यानः, सम्+समन्ताद्गतौ समानः । “यद्वै
प्राणिति स प्राणः यदपानिति सोऽपानः” इति श्रुतिः ।
जीवनं च प्राणधारणं तेन धात्वर्थगृहीतकर्मकत्वादकर्मकः
यस्य संयोगात् देहनिष्ठाणमित्युक्तमधिष्ठानशब्दे । उप-
सर्गनिमित्तात् हलन्तत्वेऽप्यस्य णत्वं प्राण ।

अन जीवने दिवा० आत्म० अक० सेट् । अन्यते आनिष्ट ।
अन पु० आ+नी-बा० उट् । आनी ह्रस्वः अन-बा० अच्
वा । आनयने प्राणने च “प्राणोऽपानो व्यान उदानः
समानोऽन इत्येतत्सर्वं प्राण इति” छे० उप० । “अथ प्राण
उच्यते । प्राणो मुखनासिकसञ्चार्याहृदयवृत्तिः । प्रण-
यनात् प्राणः । अपनयनान्मुखपुरीषादेरपानोऽधोवृत्तिः आ-
नाभिस्थानः । व्यानो व्यानयनकर्मा, व्यानः प्राणपानयोः
सन्धिर्गोत्र्यग्लर्म्हैतत् । उदान उत्कर्षोर्ध्वगमनादिहेतुरा-
पादतलमस्तकस्थान ऊर्ध्ववृत्तिः । समानः समं नयनाद्भुक्तस्य
पीतस्य च कोष्ठस्थानोऽन्नपक्ता । अन इत्येषां वृत्तिविशेषाणां
सामान्यभूता सामान्यदेहेष्टासम्बन्धिनी वृत्तिरेवं यथोक्तं
प्रणादिद्विज्जातमेतत् सर्वं प्राण एवेति” भा० । प्राणे च “स
होवाच किं मेऽन्नं भविष्यतीति” यत्किञ्चिदिदमा श्रम्य
आ शकुनिभ्य इति होचुस्तद्वा एतदनस्यान्नमनो ह वै नाम
प्रत्यक्षमिति छा० उ० । “स होवाच सुखः प्राणः, किं मेऽन्नं
भविष्यतीति” सुखप्राणं प्रष्टारमिव कल्पयित्वा वागादीन्
प्रतिवक्तृनिव कल्पयन्ती श्रुतिराह । यदिदं लोकेऽन्नजातं
सर्वप्रसिद्धमा श्रम्य आ श्वभिः सह, आ शकुनिभ्यः सह शकु-
निभिः सर्वं प्राणिनां यदन्नं तत्तवान्नमिति होचुर्वागादय
इति । प्राणस्य सर्वमन्नं प्राणोऽन्ता सर्वस्यान्नखेत्येवं प्रतिपत्तये
कल्पिताख्यायिकारूपाद्व्याप्यत्वेन श्रुतिरूपेणाह । तद्वै एत-
द्वत्किञ्चिन्नोके प्राणिभिरन्नमद्यते अनस्य प्राणस्य तदन्नम् भा०
अनंश लि० नास्ति अंशोदायग्रहणाधिकारोऽस्य । अंशानधि-
कारिणि श्रुशुक्ते लोवपतितादौ । ते च “सर्वे हि धर्मा युक्ता
भागिनो ब्रह्मसर्जन्ति यस्तत्त्वर्षेण ब्रह्मणि प्रतिपादयति

ज्येष्ठोऽपि तमभागं कुर्वीतेति” आप० । “सर्वर्षाज्यगुणवा-
न्नाहः स्यात् पैतृके धने । तत्पिण्डदाः श्रोत्रिया ये
तेषां तदभिधीयते । उत्तमर्षाधमर्षेभ्यः पितरं त्रायते
सुतः । अतस्तद्विपरीतेन नास्ति तेन प्रयोजनम् ।
तथा गवा किं क्रियते या न घेहर्न गर्भिणी । कोऽर्थः
पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् न धार्मिकः । शास्त्र-
शौर्यार्थरहितस्तपोविज्ञानवर्जितः । आचारहीनः पुत्रस्तु
मूलोच्चारमस्तु स इति वृह० । “आज्ञादेः पुत्रकर्तृकतया
महाफलश्रुतेस्तत्कर्मवेतनं धनसम्बन्धित्वं अतस्तदनुवर्ततः
कुतो वेतन ? मिति दा० भा० । अतएवाह मनुः । “सर्व-
एव विकर्म्मस्था नार्हन्ति श्वारो धनम्” । तथा “अनंशौ
लोवपतितौ जात्यन्वधिरौ तथा । उन्मत्तजडमूकाश्च ये च
केचिन्निरिन्द्रिया इति । पतितस्तत्सुतः लोवः पङ्क-
रन्म-
त्तको जडः । अन्धेऽचिकित्सरोगासौ भर्त्तव्यास्ते निरं-
शका” इति कात्या० । देवबः “मृते पितरि न लोवकुशुम्भ-
त्तजडान्धकाः । पतितः पतितापत्यं लिङ्गी दायांशभागिनः ।
तेषां पतितवर्ज्येभ्यो भक्तवत्त्वं प्रदीयते । तत्सुताः पितृ-
दायांशं लभेरन् दोषवर्जिता” इति । बौधायनः ।
“अतीतव्यवहारान् प्रासाच्छादनैर्विभ्युः, अन्धजडलोव-
व्यसनिव्याधितादींश्चाकर्म्मिणः पतिततज्जातवर्जम् इति” ।
“पितृद्विद् पतितः पण्डो यश्च स्यादौपपातिकः ।
औरसा अपि नैतेऽंशं लभेरन् क्षेत्तजाः कुतः ?
इति” नार० । “अक्रमोढासुतश्चैव सगोत्रादयस्तु जायते ।
प्रव्रज्यावसितश्चैव न रिक्थं तेषु चार्हति । अक्रमोढा-
सुतस्तृक्थी सर्वर्षश्च यदा पितुः । असर्वर्षप्रसूतश्च
क्रमोदायाश्च यो भवेत् । प्रतिबोसप्रसूतोयस्तस्याः पुत्रो न
रिक्थभाक् । प्रासाच्छादनमात्रं तु देयं तद्वन्मुभिर्मतम्
बन्धूनामप्यभावे तु पितरं ब्रह्मं तदाश्रयात् । स्वपितरं
तज्जनं प्राप्तं दापनीया न बान्धवा इति कात्या० । एवं
दर्शिताः । अंशः अवयवः । तच्छून्ये निरयवे आका-
शादौ, परमेश्वरे च । [यस्य] । कदल्याम् जटाधरः ।
अनंशमत्फला स्त्री न अंशुसत् मोचकाभ्यनरस्थत्वात् फलं
अनक पु० अणकवत् । अधमे, कुत्सिते च ।
अनच् लि० न अच्योति व्याप्नोति विषयमिन्द्रियेण अच-क्लिप्
न० त० । अन्धे चक्षुरिन्द्रियशून्ये । “प्रतिश्रोणः स्था व्यन-
गच्छेति” छे० २, १५, ७, “पूर्वमन्धः अधुना चक्षुर्ल-
भात् व्यचष्टेति भा० ।
अनच् लि० नास्ति अचं चक्रं नेत्रादिकमिन्द्रियं वा यस्य न० ।